

שלום חגי

מהיכן הטקסט הזה? אולי אוכל למצוא אותו במקור ולהדפיס מן המקור, כי כמו שזה עכשיו במייל ששלחת השורות ארוכות מדי. אז מאיפה לקחת את זה, זוכר?

תודה רבה.

----- Original Message -----

Hagai Ben Gurion חיה בן גוריון Thursday, August 02, 2007 3:14 PM	From: To: Sent:
--	--

גוריון, דוד (1886-1973). מדינאי דגול, מאבות מדינת-ישראל, מראשי המנהיגים של תנועת העבודה הציונית, ראש-ממשלה ושר-בטחון ראשון של מדינת ישראל. נולד בעיירה פלונסק (אז בתחום האימפריה הרוסית היום בפולין). אביו, אביגדור גרין, היה מראשי הקהילה היהודית במקום ומראשי אגודת בני-ציון" בעיירה. מפי סבו למד בן-גוריון בגיל צעיר מאוד את השפה העברית. מותה של אמו כשהיה בן אחת-עשרה-היה מכה קשה לנער. בגיל 14 יסד פלונסק, יחד עם חבריו הקשישים ממנו, שלמה צמח ושמואל פוקס, את האגודה, הציונית "עזרא", ששמה לה למטרה את החייאת השפה העברית ואת שרת חבריה לקראת עלייה לארץ. בשנת 1903 הצטרף לאגודת "פועלי-ציון", שהיתה מפלגה סוציאליסטית בעלת נטיות מארקסיסטיות.

ב-1906 ירד בחוף יפו ויצא לפתח-תקווה, לחפש עבודה חקלאית ברוח ההגשמה העצמית שהחשיבה מאוד. כמו כן התקשר עם קומץ חברי פועלי-ציון" בארץ. כבר בשנים הראשונות להקמת המפלגה בארץ ישראל ב-1906 נתגלעו חילוקי-דיעות בין חברי המפלגה בארץ ובין הנהגת המפלגה בן-לארץ. בן-גוריון, שבאותה תקופה עוד נשא את השם "גרין", היה מראשי הטוענים לייחודה של המפלגה בארץ, והדגיש את חשיבותה ועליונותה של שפה העברית, בניגוד למגמות יידישיסטיות שרווחו בדרך כלל במפלגה. כן הדגיש את מרכזיותה של ארץ-ישראל בתורה הציונית-סוציאליסטית, וראה ליהיה לארץ, בבניינה ובמבחן ההגשמה העצמית את עיקר העיקרים של המפלגה. נאמן לתביעתו להגשמה עצמית, עסק בשנים 1907-1910 בעבודה לאית. תחילה בגליל, במושבות סג'רה, כנרת ומלחמיה (כיום מנחמיה) ולאחר מכן בזכרון-יעקב. בסג'רה גם היה שומר. רצח השומר ישראל קרונגולד יחד שמעון מלמד, בפסח 1909, העמיד לראשונה את גרין הצעיר נוכח שאלת היחסים עם השכנים הערבים ושיכנע אותו בחשיבותו של אירגון הגנה מית.

עדיה השישית של "פועלי-ציון" בארץ (1910) נבחר יחד עם יצחק בן-צבי ורחל ינאית, לחבר המערכת של ביטאון "פועלי-ציון" בארץ, "האחדות", נא לאור אותה שנה בירושלים. הוא עבר לירושלים והחל לעסוק בענייני המערכת והמפלגה. על אחד מפירסומיו הראשונים ב"האחדות" חתם "דוד גוריון" מאז היה זה שמו הרשמי. לאחר מהפיכת הטורקים הצעירים (1908) האמין בן-גוריון, שייכתנו שינויים לטובה באימפריה העות'מנית. הוא החלי את לקושטא ללמוד משפטים, כדי שיוכל בבוא הזמן להיות לנציגו של היישוב היהודי במרכז האימפריה. בקיץ 1914 עת היה בדרכו לבילוי חופשת ודים בארץ-ישראל, פרצה מלחמת העולם הראשונה. בארץ הטיף בן-גוריון ל"התעתמנות" הישוב היהודי וקרא לסייע לשלטונות הטורקים במלחמתם עלות-הברית. העמדה שבה נקט לא הועילה ליישוב, ואילו הוא ובן-צבי למרות נאמנותם למשטר, נאסרו בידי השלטונות והוגלו מן הארץ במארס 1915. צרים נפגשו עם יוסף טרומפלדור וזאב ז'בוטינסקי, שיזמו הקמתו של גדוד יהודי במסגרת הצבא הבריטי. בן-גוריון ובן-צבי התנגדו להקמת הגדוד, סירבו צטרף ליוזמה וטענו בזכות נייטראליותה של התנועה הציונית. בסיכסוך הבינלאומי במאי 1915 עזבו בן-גוריון ובן-צבי את מצרים ונסעו לניו-יורק. צות-הברית חידש בן-גוריון את פעילותו הפוליטית במסגרת "פועלי-ציון". ב-1917 נשא לאישה את פאולינה מונווייז (פולה, 1892-1968).

הר הצהרת בלפור בנובמבר 1917 חדל בן גוריון להתנגד לגיוס לצבא הבריטי. בהכירו בחשיבותו המוסרית והמדינית של הסיוע הציוני למאמץ המלחמה צבאות בריטניה בשיחרור ארץ-ישראל, עמד בן-גוריון בראש תנועת המתנדבים היהודים בארצות-הברית. במאי 1918 התגייס לצבא הבריטי והגיע עם נדבי הגדוד העברי ("הגדוד ה-39 של קלעי המלך") למצרים (אוגוסט 1918). בעודו לובש את מדי החייל הבריטי, החל לדון עם מנהיגי הפועלים הבלתי לגטימיים (בייחוד עם ברל כצנלסון) בשאלת הקמת מפלגת פועלים גדולה ומאוחדת בארץ-ישראל, שתפעל כחברה ציונית סוציאליסטית בארץ. לאחר ירבה מפלגת "הפועל הצעיר" להצטרף לאיחוד, הכריז בן-גוריון בוועידת היסוד (1919) על הקמת מפלגת "אחדות העבודה". לאחר שהוקמה הסתדרות בדים הכללית, נתמנה בן-גוריון ב-1921 למזכירה הכללי, תפקיד שמילא במשך 15 שנים. לנוכח המאבק החריף שניהלו חסידי היוזמה הפרטית וחוגי יון נגד הסתדרות העובדים, גברו במחנה העבודה הקריאות לאיחוד מפלגות הפועלים. מגמות אלו התממשו בשנת 1930, כאשר התאחדו "אחדות העבודה" לגת "הפועל הצעיר" והקימו את מפלגת פועלי ארץ-ישראל" (מפא"י).

נגרס הציוני ה-18 שנערך ב-1933, הוכח לעיני כול כוחה של תנועת העבודה, שזכתה בכ-44 מכלל צירי הקונגרס. בקונגרס זה נבחר בן-גוריון לחבר ולת הסוכנות. הוא נשא ונתן עם זאב ז'בוטינסקי (1934) על חתימת הסכם להסדרת היחסים בין הרוויזיוניסטים ובין הסתדרות העובדים הכללית. ההסכם נא למישאל של חברי ההסתדרות, ואלו דחוהו ברוב קולות. בן-גוריון נאלץ להיכנע וההסכם בוטל. מאמצע שנות השלושים כבר היה בן-גוריון לא רק אח הדיגי תנועת העבודה בארץ, אלא גם ממנהיגי ההסתדרות הציונית. בקונגרס הציוני ה-19 נבחר ליושב-ראש הנהלת הסוכנות בירושלים, תפקיד שבו

מיד עד הקמת המדינה. מאז היו רוב עיסוקיו ועיקר מרצו נתונים לבעיות היישוב, לשאלת היחסים עם שלטונות המאנדאט ולבעיות התנועה הציונית והיולות היהודיות בעולם. בשנות השלושים עשה בן-גוריון מאמץ כן להגיע להידברות ולמשא ומתן עם מנהיגי היישוב הערבי בארץ. אולם עד מהרה הגיעה סקנה, שניגודי האינטרסים בין הישוב היהודי לישוב הערבי הם עמוקים ביותר, ואפשר יהיה לגשר עליהם רק כאשר יתעצם כוחו של היישוב העברי עד כדי להתייצב למשא ומתן מתוך עמדה ובכוח שאי-אפשר להתעלם מהם. מתוך הכרתו זו ומתוך הנחתו שבריטניה שוב אינה מוכנה להוסיף ולשאת בעול השלטון הבית הלאומי היהודי בארץ-ישראל תמך בן-גוריון ב-1937 ברעיון "החלוקה", חלוקת ארץ-ישראל שממערב לירדן בין היהודים לערבים. עד אז נמנעו סתדרות הציונית מטעמים שונים מלהכריז שהקמת מדינה יהודית היא מטרתה. אבל עתה סבר בן-גוריון שמדינה יהודית, שתקום לאלתר, תגביר את כוחו הישוב היהודי ותאפשר את קליטתם בארץ של אותם יהודים, הנאלצים לעזוב את אירופה. ב-1937 הסמיך הקונגרס הציוני ה-20 את ההנהלה הציונית וסיף ולנהל בירורים עם ממשלת בריטניה בשאלת החלוקה, אבל ממשלת בריטניה חזרה בה מתוכנית זו, בעיקר מחמת התנגדות הערבים.

ב-1939 הכריזה ממשלת בריטניה - באמצעות "הספר הלבן" שפירסמה על קו חדש במדיניותה בארץ-ישראל. בין הגזירות שגזר משטר "הספר הלבן" נמנה הגבלת העלייה היהודית לארץ וצמצום זכותם של יהודים לרכוש קרקעות בה. בן-גוריון הגיב בתקיפות רבה על מדיניותה החדשה של ממשלת בריטניה וקרא לשלב חדש בציונות - "ציונות לוחמת", ולאירגון עלייה מזוינת לארץ ישראל.

בשנים הראשונות למלחמת העולם השנייה שהה בן-גוריון בעיקר מחוץ לגבולות הארץ. הוא ריכז את מאמציו באירגון של התנועה הציונית בארצות-הברית וכשרתה לקראת המשימות הכבדות, העתידות ליפול על כתפיה לאחר המלחמה, כשתיטול ארצות-הברית חלק ניכר בקביעת הסדר המדיני בעולם. נאמן בייעותו, שהקמת מדינה יהודית חייבת להיות מסעיפיו של הסדר, בן-גוריון היה מיוזמי ועידת בילטמור בניו יורק (מאי 1942), שיצאה בקריאה מפורשת לקמת מדינה יהודית.

בשנות המלחמה הגביר בן-גוריון את פיקוחו על כוחות ה"הגנה". כשהחריפו האירגונים הפורשים, אצ"ל ולח"י, את מלחמתם בשלטונות הבריטיים, חשש גוריון פן יביאו מעשיהם את ממשלת בריטניה, הנתונה במלחמתה בנאצים, לידי פגיעה חמורה בישוב העברי בארץ. מתוך תפישתו את עניין האחדות האומית וקבלת מרותם של המוסדות הנבחרים והמוסמכים, תפשה שעתידיה היתה להתבטא לאחר קום המדינה בפרשת אלטלנה ובפירוק הפלמ"ח, עמד גוריון בראש המאבק נגד האירגונים הפורשים ותבע מכוחות ה"הגנה", שלא יהססו לנקוט באמצעים חריפים ביותר לבלימת פעולותיהם. בתום המלחמה רב בן-גוריון במחנות הפליטים באירופה וחזה בתוצאותיה הנוראות של השואה. רשמיו מביקור זה והחלטתה הנחושה של ממשלת בריטניה להוסיף ולנהל מדיניותה בארץ-ישראל על-פי עקרונות "הספר-הלבן" חיזקו בו את ההכרה, שיש להחריף את המאבק בשלטונות המאנדאט. באותה תקופה היה מראשי זרמים את שיתוף הפעולה בין שלושת אירגוני המחתרת היהודיים, שנקראו "תנועת המרי העברי", נגד הבריטים.

באיר תש"ח (14.5.1948), בתום המאנדאט הבריטי על ארץ-ישראל, הכריז בן-גוריון, בניגוד לדעת רבים מחבריו להנהגה, על הקמת מדינת-ישראל. ממשלה הזמנית שהוקמה כיהן בתורת ראש ממשלה ושר-ביטחון. בשנים הראשונות להקמת המדינה שקד בן-גוריון על יצירת הכלים הממלכתיים ועל יקום את תפקידו העיקרי ראה בחתירה לאחדות העם בישראל וביצירת מסורת ממלכתית. בידי צה"ל, שעל בניינו וביצורו טרח, הפקיד נוסף על משימות טחונות, גם עניינים הקשורים בחינוכה ובלכודה של אומה המתקבצת מכל קצווי הגולה. הוא הקפיד על טיפוח הקשר בין ישראל ובין יהדות הגולה, ור להנהגת רשת חינוך כללית ולחיסולם של הזרמים העצמאיים ברשת החינוך.

ב-1951 עמד בן-גוריון בראש המחייבים את הסדר השילומים עם ממשלת גרמניה, הסדר שעליו הסכימו נחום גולדמן וקונארד אדנאור, ראש ממשלת גרמניה. הסכם השילומים הביא למחלוקת קשה בארץ, עד שאושר בכנסת. בדצמבר 1953 הודיע בן-גוריון על כוונתו לפרוש מהממשלה ולהתיישב בקיבוץ ה-בוקר בנגב. רעיון הפרחת הנגב והשתלטות על הים היו מאז ומתמיד אבני יסוד בחזונו הציוני של בן-גוריון. בהליכתו לנגב קיווה לשמש מופת לנוער נייעו ללכת בעקבותיו. בפברואר 1955, לאחר כישלון רשת הריגול הישראלית במצרים, כישלון שנודע בכינוי "עסק הביש" התפטר שר הביטחון דאז, סס לבון, ובן-גוריון נקרא לשמש שר-ביטחון בממשלת משה שרת. לאחר הבחירות בנובמבר 1955 היה שוב לראש הממשלה ולשר הביטחון.

מעיקרי מדיניות החוץ של בן-גוריון, היתה ההנחה, שעל מדינת ישראל להקפיד על-כך, שלעולם לא תיוותר ללא בעלת-ברית מקרב המעצמות. נאמן ינייתו זו שקד על הידוק היחסים עם ממשלת צרפת. כאשר הלאים נאצר, נשיא מצרים, את תעלת סואץ, ביולי 1956, חששו ממשלות בריטניה וצרפת, שא יפגע הדבר באינטרסים שלהן באזור. על רקע זה, נתאפשרה הפעולה המוסכמת בין ממשלות צרפת, בריטניה וישראל, שבאה לידי ביטוי באוקטובר 1956 במבצע סיני. כוחות צה"ל השתלטו בתוך ארבעה-חמישה ימי לחימה על רצועת עזה וחצי-האי סיני והגיעו עד תעלת סואץ. מתוך אכזבת ציפיותיו בן-גוריון, בלחצן הכבד של ארצות-הברית וברית-המועצות, להורות לכוחות צה"ל לסגת מסיני ומרצועת עזה.

ב-1960 שוב פרצה מחלוקת בשאלת האחריות ל"עסק הביש". מחלוקת זו נודעה בשם "פרשת לבון". התנהגותו הנמרצת והנוקשה של בן-גוריון באותה שנה, ובעיקר דרישתו לסלק את פנחס לבון ממשרת מזכיר ההסתדרות, דרישה שאושרה בידי מפלגתו, פגעו קשה ביוקרתה של מפא"י ובמעמדו של גוריון.

ב-1963 פרש מן הממשלה, ומינה את לוי אשכול ליורשו. ממקום מושבו בשדה-בוקר חידש בן-גוריון את מאבקו בעניין ספיחי "הפרשה" וגילגוליה. הוא ע התנגדות תקיפה לדרכה של מפלגתו ויצא חוצץ נגד מנהיגותו של אשכול, ולפי שמפא"י סירבה להיענות לדרישותיו האולטימטיביות של בן-גוריון.

יין ה"פרשה" פרש מן המפלגה והקים יחד עם אוהדיו (בעיקר מקרב "צעירי המפלגה", ובהם שמעון פרס, משה דיין ויצחק נבון) את רפ"י, רשימת פועלי אל (ינואר 1965). חסידיה של רשימה זו ציפו להישגים ניכרים בבחירות שנערכו באותה שנה, אבל התוצאות היו מאכזבות: אף שבן-גוריון עצמו הוא מד בראש הרשימה, לא זכתה זו ביותר מעשרה מקומות בכנסת. ערב מלחמת ששת הימים הצטרפה רפ"י לקואליציה עם מפא"י, ולאחר-מכן היתה קימות "מפלגת העבודה הישראלית". בן-גוריון התנגד לשיבה למפא"י, ויחד עם קומץ מאוהדיו הקים את "הרשימה ממלכתית". בשנת 1970 פרש גוריון מפעילותו בכנסת. את שארית ימיו הקדיש לעיסוק בכתיבת היסטוריה ולליקוט זכרונותיו ולפירסומם. את יום הולדתו ה-85 חגגה הכנסת כולה צמד ממלכתי.

This footnote confirms that this email message has been scanned by
PineApp Mail-SeCure for the presence of malicious code, vandals & computer
.viruses

_____ NOD32 2399 (20070714) Information _____

.This message was checked by NOD32 antivirus system
<http://www.eset.com>

!This message has been scanned for Spam and Viruses by RAM Service

This footnote confirms that this email message has been scanned by
PineApp Mail-SeCure for the presence of malicious code, vandals & computer
.viruses

